

Τα 7 στάδια για την αφύπνιση της πολιτικής συνείδησης

Αναστάσιος Π. Συριανός

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	2
ΣΚΟΤΟΣ	3
<u>Φάση Α – Διπλή άγνοια</u>	3
Στάδιο 1 ^ο	3
ΗΜΙΦΩΣ	3
<u>Φάση Β – Απλή άγνοια</u>	3
Στάδιο 2 ^ο	3
Στάδιο 3 ^ο	4
Στάδιο 4 ^ο	4
<u>Φάση Γ – Έφεση</u>	6
Στάδιο 5 ^ο	6
<u>Φάση Δ – Ζήτηση</u>	6
Στάδιο 6 ^ο	6
ΦΩΣ	6
<u>Φάση Ε – Εύρεση</u>	6
Στάδιο 7 ^ο	6
Επίλογος	7

Τα 7 στάδια για την αφύπνιση της πολιτικής συνείδησης

Εισαγωγή

Για να κυριαρχήσει το Σκοτάδι και να επιβάλλει τα σχέδιά του στην κοινωνία μας, έπρεπε να θέσει υπό τον έλεγχό του την πολιτική. Η πολιτική είναι η εξουσία εκείνη που δίνει την δύναμη σε όποιον την κατέχει να δημιουργεί την κοινωνική πραγματικότητα που θέλει. Και πράγματι, αφού το σκοτάδι κυριάρχησε στην πολιτεία και κατέκτησε την πολιτική εξουσία, την χρησιμοποίησε για να διαμορφώσει μία πραγματικότητα όπου οι πολίτες ζουν για να το υπηρετούν αποκομμένοι από την αληθινή φύση τους κι αποστερημένοι από οποιαδήποτε ελπίδα να μάθουν ποια είναι αυτή και πώς μπορούν να την προσεγγίσουν για να απολαύσουν τα οφέλη της.

Το μοναδικό αντίδοτο σε αυτήν την κατάσταση είναι η αφύπνιση της πολιτικής συνείδησης. Σε αυτό το κείμενο θα μοιραστώ μερικές σκέψεις για τα διάφορα στάδια που ενδεχομένως θα μπορούσε να περάσει η συνείδηση του πολίτη μέχρι να αφυπνιστεί πλήρως και να αρχίσει να ενεργεί προς το συμφέρον το δικό του και της κοινωνίας του.

Για τις ανάγκες της ανάλυσής μου θα χρησιμοποιήσω την μεθοδολογία που ακολουθεί: Το τρίπτυχο Σκοτάδι-Ημίφως-Φως¹ συμβολίζει την διαδρομή που πρέπει να ακολουθήσει η συνείδηση του πολίτη για να «φωτιστεί». Με βάση αυτό το τρίπτυχο, η συνείδηση περνάει 5 διαδοχικές φάσεις για να φτάσει από το Σκοτάδι της απόλυτης άγνοιας στο Φως της αλήθειας². Οι 5 αυτές φάσεις αναπτύσσονται με την σειρά τους σε 7 διαφορετικά στάδια. Πάμε να τα δούμε όλα αυτά ένα προς ένα.

---

¹ Αλτάνη, «Το μυστήριο του Απολλώνειο Φωτός», εκδόσεις Γεωργιάδη 2011.

² Πρόκλος, Σχόλια στον Κρατύλο

-- ΣΚΟΤΟΣ --

**Φάση Α – Διπλή Άγνοια – Δεν ξέρω ότι δεν ξέρω τίποτα για την πολιτική –
Επικρατεί το απόλυτο σκοτάδι στην συνείδηση.**

1) Ο πολίτης που βρίσκεται σε αυτό το επίπεδο συνείδησης είναι απόλυτα συντονισμένος με το σύστημα. Ότι του λέει το σύστημα είναι «νόμος» για αυτόν. Είναι ο απόλυτος σκλάβος του συστήματος. Δεν περνάει καν από το μυαλό του ότι αυτό που βιώνει ως πραγματικότητα στην ζωή του είναι αφύσικο και παράλογο. Μέσα του έχει νεκρωθεί κάθε δυνατότητα για κριτική σκέψη, ενώ η ψυχή του έχει χάσει κάθε επαφή με την αλήθεια της. Δεν έχει ποτέ την παραμικρή ελπίδα να ξεφύγει από την σκλαβιά του. Δεν υπάρχει ποτέ περίπτωση να αμφισβητήσει το αφήγημα της εξουσίας ακόμη κι όταν αυτό δεν βγάζει νόημα, πέφτει σε αντιφάσεις ή στρέφεται εναντίον του. Είναι έτοιμος να κάνει οτιδήποτε του ζητήσουν και να στερηθεί κάθε ελευθερία, δικαίωμα και αγαθό αρκεί να του πουν ότι είναι για το καλό του. Βρίσκεται σε πλήρη αδυναμία για να δει πέρα από αυτά που του λένε τα φερέφωνα του συστήματος και είναι ανίκανος να συλλάβει με τον νου του ότι μπορεί και να υπάρχει κάτι άλλο έξω από αυτά που του παρουσιάζουν.

-- ΗΜΙΦΩΣ --

**Φάση Β – Απλή Άγνοια – Ξέρω ότι δεν ξέρω τίποτα σχετικά με την
πολιτική.**

Ο πολίτης που βγαίνει από το απόλυτο σκοτάδι του 1^{ου} σταδίου αρχίζει και κάνει ορισμένους λογικούς συνειρμούς, φαινομενικά αθώους, οι οποίοι όμως μπορεί να αποβούν πολύ επικίνδυνοι για το σύστημα.

2) Ο πολίτης σε αυτό το στάδιο αρχίζει να σκέφτεται ότι σε όλη την διάρκεια της ζωής του η εναλλαγή κομμάτων και προσώπων στην πολιτική εξουσία δεν έχει

καταφέρει να επιφέρει κάποια αλλαγή προς το καλύτερο στην ποιότητα ζωής των πολιτών. Άκουγε και συμμορφωνόταν πάντοτε με τις αποφάσεις και τους νόμους των Κυβερνήσεων και υπήρξε σε όλη του την ζωή ως επί το πλείστον αυτό που λέμε ένας «καλός πολίτης». Ψήφισε αυτούς που υπόσχονταν ότι θα φέρουν την αλλαγή, θα διορθώσουν τα πράγματα και θα δούμε όλοι μία άσπρη μέρα, όμως πάντα οι υποσχέσεις έπεφταν στο κενό, πάντα κάτι γινόταν και τελικά τα πράγματα όχι μόνο δεν έδειχναν σημάδια βελτίωσης αλλά συνέχιζαν να γίνονται ακόμη χειρότερα.

3) Σε συνέχεια των προηγούμενων σκέψεων, ο πολίτης σε αυτό το επίπεδο αρχίζει να σκέφτεται ότι όσο κι αν αγωνίστηκε να είναι τίμιος και να εξασφαλίζει τα προς το ζην για την οικογένειά του, να μεγαλώσει σωστά τα παιδιά του και να γίνουν χρήσιμοι πολίτες για την κοινωνία, το κράτος με τις Κυβερνήσεις του πάντα ήταν απέναντί του, όποιο κόμμα κι αν ψήφισε. Πάντα ένιωθε το κράτος σαν μία σκιά που τον ακολουθεί παντού και δεν τον άφηνε ποτέ ήσυχο να εργαστεί και να προοδεύσει. Πάντα κάτι σκοτεινό σε αυτό το κράτος τον περιτριγύριζε και δεν τον άφηνε να αισθανθεί ότι τον στηρίζει, ότι είναι ασφαλής και ότι τον φροντίζει για να πετύχει και να είναι ευτυχισμένος. Πάντα κάτι σε αυτό το κράτος έπρεπε να τον κρατάει πίσω, πάντα κάτι να τον εμποδίζει, πάντα κάτι να τον ενοχλεί. Πάντα κάτι να τον γεμίζει με άγχος, φόβους, ανησυχίες κι ενοχές ότι αυτός φταίει για την οικονομία, αυτός φταίει για την λάθος διαχείριση και την ανικανότητα όσων κυβέρνησαν.

4) Σε αυτό το στάδιο ο πολίτης αρχίζει να συνειδητοποιεί ότι όλο το σύστημα είναι στημένο για να τα βρίσκει σκούρα στην ζωή του όσο προσπαθεί να είναι δίκαιος και τίμιος. Όλο το σύστημα είναι στημένο ενάντια στην πρόοδο των απλών, καθημερινών ανθρώπων που αγωνίζονται για το καλύτερο με όπλο τις δικές τους δυνάμεις, το μυαλό τους, την εργατικότητα τους, τις ικανότητες και τα ταλέντα τους. Αρχίζει να βλέπει πιο καθαρά τι συνέβαινε όλα αυτά τα χρόνια που πίστευε ότι τα κόμματα θα ωφελήσουν την πατρίδα και την κοινωνία. Κατανοεί ότι όλο αυτό ήταν ένα «θέατρο» που είχε στηθεί μπροστά στα μάτια του για να μην μπορεί να βλέπει πόσο αδικούν και βλάπτουν τον ίδιο, την

κοινωνία και την πατρίδα το ένα κόμμα μετά το άλλο, καταδικάζοντας τις επόμενες γενιές. Όλο αυτό το «θέατρο» αρχίζει να αποκαλύπτεται σε όλα του τα επίπεδα. Τώρα αρχίζει να βγάζει νόημα γιατί ποτέ δεν φτιάξανε τα κόμματα σωστή παιδεία, σωστή παραγωγή, σωστό αθλητισμό, σωστό σύστημα υγείας κτλ. γιατί τα κόμματα δεν αντιμετώπισαν ποτέ τα ναρκωτικά, το οργανωμένο έγκλημα, την βία, τον χουλιγκανισμό, γιατί ποτέ τα κόμματα δεν προώθησαν και δεν αγωνίστηκαν με όλες τους τις δυνάμεις για τα εθνικά συμφέροντα.

Η συνειδητοποίηση αυτή όμως είναι πολύ σκληρή. Δεν είναι καθόλου εύκολο για τον καθένα να γνωρίζει ότι όλο το σύστημα στο οποίο ζει και υπηρετούσε μία ζωή πιστά, υπάρχει και λειτουργεί με μοναδικό σκοπό να κρατάει την κοινωνία σε μία ημιθανή κατάσταση, με τους πολίτες τόσο ζωντανούς και δραστήριους όσο χρειάζεται για να το τροφοδοτούν με ενέργεια και δύναμη, αλλά ποτέ παραπάνω από αυτό το επίπεδο για να μην έχουν ποτέ την δύναμη να οργανωθούν και να διεκδικήσουν όσα είναι δικά τους, όσα δικαιούνται και τους συμφέρουν κι όσα θα τους κάνουν πλήρεις κι ευδαίμονες. Για αυτόν τον λόγο, το σημείο αυτό είναι πολύ κρίσιμο. Αν το αντέξει ο πολίτης, τότε θα μπορέσει να προχωρήσει στα επόμενα βήματα και να αναπτύξει κι άλλο την πολιτική του συνείδηση απελευθερώνοντας ακόμη περισσότερο τα δεσμά του νου του. Αν όμως δεν το αντέξει, θα αρνηθεί τα πάντα, θα ακυρώσει όλες αυτές τις επικίνδυνες σκέψεις που έκανε και θα επιστρέψει πίσω στην ασφάλεια του συστήματος, ακόμη κι αν μέσα του γνωρίζει ότι αυτή η ασφάλεια είναι μία ψευδαίσθηση η οποία τον εξοντώνει σταδιακά, αυτόν και κάθε τι που αγάπησε σε αυτόν τον κόσμο – οικογένεια, φίλους, πατρίδα.

Στο τέλος αυτής της φάσης λοιπόν ο πολίτης είναι πράγματι συγκλονισμένος, καθώς έχει την πρώτη μεγάλη και σημαντική επίγνωση της ζωής του για την πολιτική. Έχει καταλάβει ότι η χαρά, η απόλαυση της ζωής, η ευτυχία, η ευημερία και η ευδαιμονία των πολιτών είναι έννοιες απαγορευμένες για το σύστημα και οι πολίτες επιτρέπεται να βιώνουν τέτοιες καταστάσεις μόνο με το φαγητό, το σεξ, την εικόνα του, τα υλικά αγαθά του, την πολυτέλεια, τον τζόγο και το γήπεδο – μόνο δηλαδή με ότι προσφέρει προσωρινή απόλαυση για τις

αισθήσεις και το «εγώ» και τίποτε παραπάνω. Αν αυτό το άβολο «ξύπνημα» στην αλήθεια δεν τον «κάψει», τότε μπορεί να προχωρήσει ακόμη περισσότερο.

Φάση Γ – Έφεση – Κατανοώ ότι ζούσα στο σκότος και ζητώ να το ακυρώσω από την ζωή μου.

5) Σε αυτό το επίπεδο ο πολίτης έχει συμφιλιωθεί με την ιδέα ότι το Σύνταγμα, τα κόμματα και οι πολιτικοί είναι εχθροί της κοινωνίας που σκοπό έχουν να την κρατούν φοβισμένη κι εξαρτημένη σε αυτούς για να την εκμεταλλεύονται χωρίς να κινδυνεύει η εξουσία τους. Τώρα είναι έτοιμος να μάθει την αλήθεια και να εξυψώσει ακόμη περισσότερο την συνείδησή του. Έτσι αποφασίζει να αφήσει πίσω του όλα όσα νόμιζε ότι γνώριζε για την πολιτική και επιθυμεί να βγει μια και καλή από το συνειδησιακό σκοτάδι στο οποίο ζούσε μέχρι τώρα.

Φάση Δ – Ζήτηση – Αναζήτηση της αλήθειας.

6) Ο πολίτης ξεκινά την αναζήτηση της γνήσιας πολιτικής γνώσης η οποία απελευθερώνει τον άνθρωπο από τα γρανάζια του συστήματος κι όταν εφαρμοστεί εξασφαλίζει την πρόοδο της κοινωνίας.

-- ΦΩΣ --

Φάση Ε- Εύρεση της αλήθειας

7) Ο πολίτης βρίσκει την γνώση που του απέκρυπταν σε όλη του την ζωή. Η αλήθεια σχετικά με τον λόγο ύπαρξης της πόλεως, της πολιτείας, του πολιτεύματος, της πολιτικής, των πολιτικών και των πολιτών, μαρτυρά ότι ζούσαμε σε έναν σκοτεινό κόσμο διαχωρισμένο από τις πραγματικές αξίες της ανθρώπινης φύσης. Η αληθινή φύση του ανθρώπου είναι προγραμματισμένη για να βιώνει πλήρη και σταθερή ευτυχία κι ευημερία ή αλλιώς ευδαιμονία. Αυτό είναι το αγαθό προς το οποίο αέναα τείνει από την φύση του ο άνθρωπος, αφού μόνο με την κατάκτηση της ευδαιμονίας τελειοποιείται η φύση του.

Η πολιτική είναι η τέχνη με την οποία οι πολίτες κοσμούν την πολιτεία με τα αγαθά που οδηγούν στην ευδαιμονία. Και τέτοια αγαθά, σωστά κοσμήματα για την πολιτεία, είναι οι σωστοί και δίκαιοι νόμοι, το ορθό πολίτευμα, οι ικανοί κι έντιμοι άρχοντες, οι ισχυροί ελεγκτικοί μηχανισμοί και τέλος το πιο ακριβό κόσμημα από όλα, η αδελφωμένη κοινωνία που αποτελείται από συνειδητοποιημένους κι αφυπνισμένους πολίτες.

Πράγματι, οι αφυπνισμένοι πολίτες είναι σωστός θησαυρός για την κοινωνία. Από την μία εμποδίζουν την ολοκληρωτική πτώση της πολιτείας στον υλισμό και τον απόλυτο αφανισμό των υψηλών ιδανικών. Από την άλλη ωθούν διαρκώς με το παράδειγμα τους, τον λόγο τους και την δράση τους και τους υπόλοιπους προς το δίκαιο, το όμορφο και το αγαθό. Κι αυτό είναι που χρειαζόμαστε και σήμερα πιο πολύ από κάθε άλλη φορά. Πολίτες, εραστές του ωραίου και του αγαθού, που δεν παύουν να αναζητούν τον τρόπο για να φέρουν στην κοινωνία την χαρά και την πληρότητα που χαρίζει η ευδαιμονία.

Επίλογος

Το σκοτάδι έχει εργαστεί για χιλιάδες χρόνια για να προετοιμάσει τον κόσμο στον οποίο εμείς γεννηθήκαμε σήμερα. Ως εκ τούτου, μόνο εύκολο δεν είναι να βγούμε από τις παγίδες του και να συνειδητοποιήσουμε ότι τίποτα από όσα μας θλίβουν, μας καταπιέζουν και μας κάνουν δυστυχείς πολίτες, δεν είναι αναγκαίο να είναι έτσι, αλλά κάποιοι ωφελούνται από το να είναι έτσι και κερδίζουν από αυτά. Η φύση του ανθρώπου είναι προικισμένη με την δυνατότητα να δημιουργεί και να βιώνει ευδαιμονία κι αυτήν την δυνατότητα πρέπει όχι μόνο να την θυμηθούμε αλλά το κυριότερο να την θέσουμε σε εφαρμογή.

Για να καλύψουμε αυτό το χάσμα ανάμεσα στην αλήθεια της φύσης μας και την «αλήθεια» που μας δίδαξε το σύστημα στο οποίο μεγαλώσαμε, πρέπει να κάνουμε ορισμένα συνειδησιακά άλματα. Αυτά τα άλματα που αποπειράθηκα να περιγράψω σε αυτό το κείμενο, θα μας επιτρέψουν να αναβαθμίσουμε την

πολιτική μας συνείδηση και να αρχίσουμε να ωφιμάζουμε ως πολίτες. Η ωρίμανση αυτή θα γεννήσει νέες τάσεις και νέες στάσεις απέναντι στο κατεστημένο που είχε μέχρι σήμερα το πάνω χέρι στις ζωές μας, ενώ παράλληλα θα δώσει το έναυσμα για νέες ιδέες, νέες δράσεις, νέες πρωτοβουλίες για την ανατροπή του παλιού και σκοτεινού και την εγκαθίδρυση του νέου και φωτεινού.

ΣΚΟΤΟΣ	ΗΜΙΦΩΣ	ΦΩΣ
Φάση Α, Διπλή άγνοια	Φάση Β, Μονή άγνοια	Φάση Ε, Εύρεση της αλήθειας
Στάδιο 1 ^ο , απόλυτος συντονισμός με το σύστημα	Στάδιο 2 ^ο , μπαίνει ο σπόρος της αμφιβολίας	Στάδιο 7 ^ο , ο πολίτης ανακαλύπτει την αλήθεια και εργάζεται για την δημιουργία της ευδαιμονίας στην πολιτεία
	Στάδιο 3 ^ο , η αμφιβολία αρχίζει να μετατρέπεται σε αμφισβήτηση του συστήματος	
	Στάδιο 4 ^ο , έρχεται η συνειδητοποίηση της απάτης του συστήματος	
	Φάση Γ, Έφεση	
	Στάδιο 5 ^ο , οριστική ρήξη με τον παλιό, διαγραφή της παλιάς γνώσης	
	Φάση Δ, Ζήτηση	
	Στάδιο 6 ^ο , ξεκινά η αναζήτηση της αληθινής γνώσης	

Και τώρα τέλος, μπορούμε να κάνουμε και την παρακάτω σύνδεση

ΣΚΟΤΟΣ	ΗΜΙΦΩΣ	ΦΩΣ
ΑΝΩΡΙΜΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ	ΗΜΙΩΡΙΜΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ	ΩΡΙΜΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ